

Harald Johansen
Vestvågøy SV
Leknes

Til Miljøverndepartementet.

1. Om ”føre var-prinsippet”.

For 45 år siden lå den norske sildeflåten i min hjemby, Arendal. Norsk vårgytende Sild gikk langt sør på 60-tallet. Vi trodde havet var utømmelig, for fisk, og at havet tålte alt vi kastet ut. Kystens folk, fiskere, fisketilvirkere og eksportører har brukt 40 år på å få sildestammen TILBAKE som en god, levedyktig bestand, gjennom å følge råd fra forskere og pålegg fra myndigheter. Sildekvoten er i år like under ufattelige 1 milliard kilo, ca en fisk til hver person i verden. Så godt som alt fiske er regulert etter føre-var-prinsippet. Hvorfor kan ikke oljenæringa også følge dette prinsippet og vente noen år?

2. Miljøriktige fiskerier.

I FAO sine krav til økosystembasert marin planlegging, ”Code of Conduct for Responsible Fishing”, er et av hovedpunktene KRAV TIL OPPLYSNINGSVIRKSOMHET omkring planprosess og krav til områder satt av til forskning. I hvilken grad oppfyller Fiskeridepartementet denne bestemmelsen?

3. Risikovurdering.

VERITAS/SINTEF har 9 ulike scenarier i sin modell for å vurdere risiko for fisk. Kun ett av dem viser til en situasjon med oljeforurensning over lengre tid, 50 døgn. På side 6 sier rapporten om dette, (et utslipp på 225 000 tonn, slik vi ser det Gulfen),: Sitat: ” Sistnevnte vil kun være aktuelt for langvarige utblåsninger med høy rate. Dette scenariet er imidlertid vurdert til å ha en svært lav sannsynlighet. Slike utblåsninger vil trolig kunne ha en ratereduksjon over tid.”. Modellen inneholder ikke noen scenarier som det vi i dag ser hos BP i Gulfen.

4. ”Forurensere skal betale”.

Konsekvensen av dette vil bli at små selskap ikke kan tildeles blokker fordi de ikke har økonomi til det verst tenkelige scenariet.